

ARREU ▶ CATALUNYA

Entrevista Ramon Tremosa

Candidat de CiU a les eleccions al Parlament Europeu. Li encanta parlar a Brussel·les amb eurodiputats d'altres països de les aspiracions nacionals de Catalunya. Confia que la UE acabi donant suport a la independència del país si els catalans demostren a les urnes que volen iniciar aquest camí. A part, assegura que si no defensa la conversió de la E9 en autovia com a projecte comunitari europeu és perquè ningú no li ho demana

«Si no em demanen que defensi a Europa que la E9 sigui una autovia, lluitaré per altres projectes»

▶ Assegura que a la Catalunya Central ningú el pressiona perquè la UE es faci seva la connexió entre Barcelona i Tolosa

Abel Gallardo Soto
BERGA

■ Li encanta veure que el procés català ocupa pàgines a la premsa internacional. Sent que ha posat el seu gra de sorra perquè el món sàpiga què es cou al país. Ell mateix afirma que participa a Brussel·les en col·loquis sobre Catalunya i que tracta amb els periodistes de mitjans de referència mundial. Aquest economista barceloní de 48 anys repeteix com a cap de llista de CiU a les eleccions del Parlament Europeu amb el repte que la UE acabi donant suport total a la causa catalana. També parla de la Catalunya Central. Assegura que no defensa la conversió total en autovia de la E9 -infraestructura que es podria convertir en la segona gran connexió de Catalunya amb França després de la AP7- a Brussel·les perquè des del territori no li ho han demanat. També indica que la Unió Bancària pot facilitar la viabilitat de caixes d'estalvi de proximitat. Per tant, el nou marc que s'ha obert a Europa en l'àmbit de les entitats financeres estarien en consonància amb plantejaments com els que s'han fet a la Catalunya Central de refundar Caixa Manresa.

■ **Vostè ha estat un ferm defensor del Corredor del Mediterrani. Europa s'ha fet seu el projecte i assumirà fins al 40% de la inversió. Defensarà amb la mateixa rotunditat la transformació de la E9 en autovia, que connecta Barcelona i Tolosa travessant la Catalunya Central?**

■ Jo treballaré en el projecte de la E9 en la mesura que els berguedans em persegueixin perquè hi estigui a sobre. Pel Corredor del Mediterrani he tingut molta pressió de moltes empreses dels ports catalans, del Govern de Catalunya i moltíssima gent del Col·legi d'Enginyers. Em van fer entrar moltes preguntes parlamentàries i esmenes. He hagut de buscar diputats d'altres països per signar conjuntament aquestes preguntes i esmenes i participar d'aquesta manera en debats sobre la qüestió. És clar, si ningú de Berga ni de Manresa em demana res de la E9, com que tinc molta demanda d'altres sectors catalans, doncs lluitaré per altres projectes.

■ **Així què ha de fer la Catalunya Central perquè la UE es faci seu aquest projecte, que és clarament d'àmbit europeu perquè connecta diferents regions d'Europa?**

■ He presentat, en cinc anys, 1.100 preguntes a la Comissió Europea de projectes i qüestions concretes perquè hi ha gent que em demana que les faci. Per tant, és feina de les comarques de la Catalunya Central buscar aliances de regions d'altres bandes de la frontera per tal que aquest projecte interfronterer pugui prosperar en els futurs mapes d'infraestructures europeus. Cal mobilitzar les administracions locals i comarcals d'aquests dos països i cal elaborar estudis econòmics que detallin i expliquin el potencial d'aquesta obra i els beneficis que tindria. A partir d'aquí, s'han de perseguir els eurodiputats catalans, que conjuntament podem fer moltes coses. Però, és clar, he rebut poca pressió de la E9 i, per tant, jo faig la feina en funció de la demanda que tinc.

■ **Recentment s'ha arribat a plantejar des de la Catalunya Central la refundació de Caixa Manresa. Quin encaix tindria una iniciativa com aquesta en l'Europa de la Unió Bancària?**

■ Les caixes d'estalvi han sortit reforçades a tot Europa. Només a Espanya se les ha criminalitzat, se les ha marginat, culpabilitzat i tancat. En canvi, a Alemanya tothom reconeix que quan la gran banca alemanya global es va contaminar amb productes tòxics, com les subprimes, gràcies a les petites caixes locals van mantenir el flux de crèdit a les empreses perquè no estaven contaminades. L'atur no va ser tan devastador com aquí. El tancament d'empreses no va ser massiu com aquí, l'economia es va recuperar i el 2010 ja anava a tota màquina una altra vegada. Per tant, allà qui ha salvat la indústria i els llocs de treball, i per tant l'estat del benestar, han estat les caixes. Així que és una gran notícia per a Catalunya que a partir del 4 de novembre del 2014 sigui el Banc Central Europeu qui doni les fitxes d'alta i baixa bancària i no el banc d'Espanya a Madrid. Això donaria facilitats a agents locals de Manresa a tornar a tenir un model de proximitat bancari. Se supervisaria d'una manera millor des de Frankfurt [seu del BCE], que miraria d'evitar l'exposició de les entitats financeres a fu-

Ramon Tremosa és el candidat convergent a les eleccions europees

■ **«La Unió Bancària donaria facilitats a agents locals de Manresa a tornar a tenir un model bancari de proximitat»**

tures bombolles, com va passar amb la immobiliària en els últims anys.

■ **Què significarà aquest canvi per a les entitats bancàries?**

■ Doncs ara tindrem una supervisió financera millor des de Frankfurt que protegirà aquestes entitats i per tant podem tornar a tenir el sistema històric autòcton. Entitats que funcionen de manera eficient per a les realitats properes. Ara estem en una situació d'oligopoli bancari on els quatre grans bancs espanyols controlen el 80% de la quota de mercat. Això pot voler dir menys crèdit per a les Pimes comarcals. Per tant, tindrem necessitat de caixes de proximitat. No cal ser un guru de l'economia per veure-ho. La Unió Bancària obre un ventall de possibilitats per a Catalunya fantàstic perquè pren al Banc d'Espanya les úniques competències que li quedaven en supervisió financera. Espanya és l'únic país on

tot el sistema financer queda sota la supervisió directa de Frankfurt. És una manera fina de dir que s'ha fet tot malament. A la resta de països, només la gran banca global queda sota la tutela Frankfurt. I les petites caixes o banques nacionals queden sota els bancs centrals de cada país, com fins ara.

■ **Hi ha nacions sense estat d'Europa, com Catalunya, que demanen separar-se de l'estat en el qual s'han aixoplugat fins ara. Per què els eurodiputats amb aquestes reivindicacions no han aconseguit que la UE es mulli en aquesta qüestió i ho relegui a un problema intern dels estats?**

■ La Unió Europea és una unió d'estats i és un embrió d'una unió federal. Encara no té el poder del govern americà. La UE no recapta cap impost, no té un tresor únic europeu, encara no hi ha uns eurobons europeus. Estem en plena construcció d'Europa. Per tant, aquestes qüestions són internes i la UE no s'hi pronuncia. Però el sol fet que a Escòcia hi hagi un referèndum que el govern anglès ha permès, però cap altre país europeu qüestiona a part d'Espanya, és una fantàstica notícia per als catalans. Fins ara no havíem vist una possi-

bilitat com aquesta de resolució pacífica i democràtica com és que Escòcia vulgui separar-se d'Anglaterra. Aquesta és una gran notícia que els catalans haurien de posar en valor de cara al 25 de maig. Les eleccions europees a Catalunya també tindran una lectura en clau de referèndum. Per tant, si els catalans participen molt, més que la mitjana europea i espanyola, serà un fet important. I si els partits sobiranistes que impulsen el procés fan un bon resultat, es reforçarà el procés que està en joc. El 25 de maig tindrem unes urnes obertes. El 9 de novembre encara no sabem si estaran obertes.

■ **Què li comenten pels passadissos als eurodiputats d'altres països sobre la qüestió?**

■ Si parles amb diputats britànics, holandesos o escandinaus, que tenen una tradició democràtica de segles, veuen unes majories tan clares i unes participacions tan altes, que exclamen: 'nois, mala sort per Espanya perquè no s'ha sabut fet atractiva'. En les properes eleccions europees, municipals i catalanes, han d'haver participacions massives i un mandat molt clar del partit sobiranistes perquè el procés sigui acceptat a fora. Si no, no hi haurà procés.

■ **Com es pot creure la ciutadania el projecte europeu si encara no pot votar el president de la Comissió Europea, que acaben escollint els estats?**

■ Mentre el Parlament Europeu no gestioni cap impost, som un fòrum i no un Parlament. I estem en aquest estadi. La taxa de transaccions financeres era una oportunitat de crear una taxa europea i els estats no ho han volgut. Doncs haurem d'esperar temps millors. Però és així. Europa té un dèficit de construcció democràtica. El president europeu no té l'aval del Parlament. Ara sí ja serà escollit pel Parlament.

■ **No serà així. L'acabarà escollint els estats. La diferència és que aquesta vegada els governants estatals tindran en compte el resultat de les eleccions.**

■ Cert, però els dos grans partits europeus [socialdemòcrates populars] i els liberals han vist que aquest dèficit democràtic restava molta participació. Ara, com a mínim, el proper president de la Comissió haurà de passar per les urnes i guanyar les eleccions.